Recensie: De Sitcom ****

30CC Schouwburg Leuven
dinsdag 10 juni 2025

foto © Koen Broos

Recensie:
Hoe heerlijk is het om 30CC in Leuven te verlaten nadat DE HOE er twee uur en half de kijkers polyamoureus aan het mindfucken was tijdens De Sitcom en je enkele jongeren met een zoekende blik in hun ogen hetzelfde zien doen wat Matteo Simoni bijna het ganse stuk doet, zijn plek zoeken, zich afvragen waar ie is aanbeland, hoe het is zichzelf te zijn op het podium terwijl ie constant te horen krijgt dat ie goed bezig is en halfweg dat zoekende zijn in zijn blik ondertussen wel gevonden heeft volgens Natali. 'Ik heb nu al op heel veel filmsets gestaan maar deze manier van werken heb ik nog nooit meegemaakt. Dat gevoel dat ge nooit goed weet wanneer ge een scène aan het spelen zijt.'

Het is acht jaar geleden dat het gezelschap nog eens een sitcom heeft gebracht. Uit pure nostalgie, omdat het publiek het wil, en ook omdat het flink schuift, worden er dan maar enkele nieuwe afleveringen ingeblikt. De Sitcom ziet het groots. Naast een sitcom wordt er tegelijkertijd een documentaire gefilmd en een behind the scenes. Kortom: er wordt steeds gedraaid en 'actie' en 'cut' geroepen zonder dat Matteo door lijkt te hebben dat ie ergens in zat. Want zitten dat doet ie vooral, in een regisseursstoel, met een kop koffie in de hand, nietszeggend. Zo is ie zijn rol beginnen neerzetten, en de continuïteitsregels zijn dan ook onverbiddelijk. Hij zal moeten blijven drinken van de koffie en wanneer ie een lijntje wil overnemen van Greg die zijn tekst niet ingestudeerd kreeg, wordt hem dat dan ook niet toegestaan.
Greg blijkt een gezin gesticht te hebben met Ans maar die laatste blijkt daar eigenlijk geen zin in gehad te hebben. Gevolg: een brief van de notaris in zijn bus en zij is akkoord dat de kinderen aan hem worden toegewezen. Ze wil terug genieten van de vrijheid. Het geeft Ans de ruimte om zich te storten op een love intrest-lijntje in de bruine leren zetel met Matteo Simoni. Maar het regisseursduo is daar niet in geïnteresseerd.
Voor regisseur Kes lijkt ze ook wel wat te voelen maar in de docu blijkt toch vooral dat ze het jammer vindt dat Wannes, de schrijver, niet tegenover haar stond. In de docu zien we Greg zijn eenzaamheid maskeren door verschillende koffieafspraken na elkaar te hebben: 'Ik weet niet of je het nog gelooft alsof ik met iedereen constant tegelijk afspreek.' zegt ie op het einde terwijl een horde bekende acteurs de revue gepasseerd is in een koffiebar. Dat filmpje op zich is al hilarisch, maar die met Peter en zijn vrouw Marlene slaat werkelijk alles wanneer ze volgens hem buiten de afspraken om bij hem thuis komen filmen en er bijvoorbeeld in scène gezet wordt hoe ie met zijn vrouw soep drinkt: 'Maar ik eet mijn soep altijd op die manier!' terwijl Kes op de tafel staat, tussen het bord van Peter om van daaruit in vogelperspectief te filmen.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Hoe authentiek… Bij uitbreiding is Gregs getoonde eenzaamheid een schoonvoorbeeld voor de ganse groep, zo vinden de jongeren. 'Het ergste soort eenzaamheid' is het volgens hen 'dat denkt nog midden in het leven te staan.'

Al dat 'echt zijn' maar dan met geprojecteerde verlangens maakt het knap verwarrend soms, wordt er gemeld. En ook de jongeren die we zien meespelen vinden het maar een zootje dat ze hun werkelijke voornamen gebruiken. Het is net dat wat DE HOE zo heerlijk maakt, die mogelijkheid dat het authentiek zou kunnen zijn en oprecht, terwijl het dat uiteraard niet is.

Was Peter in Opening night diegene die geen tekst wou brengen en eigenlijk niet wou meedoen, dan is het in De Sitcom Willem. Hij probeert wel Natali te bereiken via de telefoon wanneer ie onderweg is. Wat blijkt? Acht jaar geleden is ie te ver gegaan en is ie haar blijven laten filmen toen ze in een psychose zat. Hij vond die scène goud waard.

Natali heeft haar geluk ondertussen gevonden door als veertiger in een Dior-zaak waar er wel personeel is maar geen kopers omdat die exclusief en in alle discretie privéshoppen op tijdstippen buiten de normale openingstijden, winkelmeisje geweest. Het heeft haar gebracht bij thingfulness ofwel 'vol van dingen zijn', existentiële oppervlakkigheid dus. Zoals handtassen - 'de rits is gewoon versiering. Het is meer de suggestie dat er inhoud is.' - verzamelen van zo'n 6000 euro per stuk om er geen inhoud in te steken. 'De dingen hoeven geen inhoud te hebben. Dat is ook het hele ding van thingfulness. De complete allesvervullende realisatie dat het enkel dat is wat we hebben. Oppervlakte. De buitenkant. Jezelf overgeven aan dat inzicht. Daar zat voor mij de redding.'

Hier is De Sitcom het scherpst van al over onze van de pot gerukte kapitalistische en steeds sneller veramerikaniserende samenleving waar alles steeds nadrukkelijker en bijna uitsluitend nog gaat over uiterlijk vertoon. Natali wil niet langer een orgasme met een ander delen, omdat ze zelf eens in de spiegel gekeken heeft wat haar lange orgasmes aan gezichtsuitdrukkingen opleveren. Het neemt niet weg dat ze uiterst geboeid is om van de jongere generatie te horen hoe polyamorie nu precies werkt.

Matteo en Peter kennen in De Sitcom een gelijkaardig probleem, timing issues. Te vroeg komen of te laat komen waardoor de laatste zin van een tegenspeelster plat valt, de pittige pointe gemist wordt enz. Te gek wordt het wanneer Matteo stelt dat je in de States grappen per kilo kan kopen, dat zijn geschrapte dingen die de scenaristen voor late night shows schrijven. Verderop in de voorstelling waagt Peter zich aan een bijzonder slecht vertaalde grap. We komen niet bij van het lachen. De tragiek van niet meer inzien dat je het niet meer kan, het hoge Norma Desmond-gehalte, is schrijnend, eigenlijk tragikomisch. 'De tragiek van het pijnlijke is dan ook de belangrijkste conditie waaruit humor moet ontstaan.' stelt Peter en hij bewijst zijn punt meermaals op voortreffelijke wijze.

Ook de generatiekloof tussen jong en oud wordt aangehaald. Zo is er een scène tussen de 64-jarige Peter die dit werk al 40 jaar doet en de veel jongere co-regisseuse Chanou die hem als stagiaire op de man af vraagt: 'Wil je mijn autoriteit in vraag stellen?'. Verder komt ook het gebrek aan gevoel voor humor bij de jongere generaties aan bod zoals make-upster Erika laat horen. Ze wil meer geld ontvangen van de regisseurs omdat ze ook enkele lijnen te zeggen heeft in het stuk, en stelt tegen Peter: 'Ik vind humor zelden om te lachen. Voor make-up is dat ook niet belangrijk. Zo lang het er maar goed uit ziet.' Wanneer ie doorvraagt of ze dan niet graag lachen, antwoordt ze droog: 'We zijn daar wat aan voorbij, Peter. Ik herken wel grappen maar mijn lichaam doet er verder niets mee. Vroeger, ja. Ik kan me dat vaag voorstellen dat humor ooit leuk was. Nu niet meer. Nu alles om te lachen is. Niet meer. Soms lachen we met mensen die grappen maken maar niet met hun grap. Meer met hun poging dat ze geloven dat het grappig is.'

Wij geloven dat De Sitcom grappig is.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

< Bert Hertogs >

Credits:

Van en met Ans Van den Eede, Chanou Mekenkamp (stage), Erika Diané (stage), Greg Timmermans, Kes Bakker (stage), Matteo Simoni, Natali Broods, Peter Van den Eede, Wannes Gyselinck en Willem de Wolf Techniek Bram De Vreese, Bart Mommerency, Marthe Leon Thys, Jens Dewulf, Shane Van Laer, Ramses Van den Eede (stage) en Luka De Kinder (stage) Muziek Ramses Van den Eede, Pieter-Jan Cools en Wannes Gyselinck Eindregie Matthias de Koning Kostuums Elisabeth Michiels en Kim Schillewaert Stage dramaturgie en regieassistentie Simon Kleinhesselink Productie DE HOE Coproductie Het Laatste Bedrijf Met dank aan Jan Deca en Lieven Verbraeken, Schietkraam, Labellov, De Grote Post, hetpaleis, Kathedraal Antwerpen, Yoga Zuid, Lokaal Bestuur Kortemark en alle gastspelers en figuranten Met de steun van de Vlaamse Overheid en de Tax Shelter-maatregel van de Belgische federale overheid

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.